

Kateřina Spurná – životopis

Kateřina Spurná se narodila 11. prosince 1956 ve Zlíně. Vyrůstala se svojí matkou, která pracovala jako obchodní zástupce, a s o 3 roky mladším bratrem. Do Kateřininých devíti let žili v rodinném domku v Napajedlech. Poté se přestěhovali Zlína, kde měli družstevní byt na sídlišti.

Přestože u rodičů viděla omezení, útrapy a nenávist vůči komunistické straně, na dětství vzpomíná ráda – jelikož studovala v šedesátých letech, ve škole panovala o hodně uvolněnější atmosféra. Dokonce mohla navštěvovat tehdy zakázaného Skauta (po roce 1969 přejmenovaného na „turistický oddíl“).

Při srpnové okupaci jí bylo 12 let, ale přesto proti ní spolu se staršími dětmi bojovala. Psali na silnice protirežimní nápisy a škrtili značky, aby zmátli sovětské tanky.

Od třetí třídy chodila na základní školu ve Zlíně, kousek od jejího bydliště. Po dodělení povinného osmiletého studia se rozhodla jít na zlínské gymnázium, které ale nedokončila – v osmnácti letech se, i kvůli beznaději a pocitu, že díky socialismu nemá šanci na postup, rozhodla studium ukončit.

Krátce po dovršení 19 let poznala svého budoucího manžela Jaroslava Spurného – setkali se na jednom z Beatových koncertů (paní Spurná byla velkým fanouškem rock'n'rollové hudby a proto jezdila na nejrůznější hudební akce). Hned si padli do oka, začali se navštěvovat, chodili spolu na různé festivaly a už na začátku roku 1978 se vzali. A to i kvůli tomu, že čekali první dceru - Evu. Všichni spolu bydleli u Kateřininých rodičů do té doby, než se jim narodila další dcera - Julie (tedy něco přes 3 roky). Pak se odstěhovali a nakonec skončili v Praze – v bytě, ve kterém žijí dodnes.

Hned poté, co paní Spurná dosáhla dospělosti, vrhla se do protirežimní činnosti – navštěvovala tajné semináře a hlavně přepisovala zakázané knížky a Infochy (na tom se podílela se svým manželem). Bylo to opravdu velmi pomalé a pracné – ačkoli na knížce pracovali ve více lidech, celou ji přepsali za několik dnů nebo i týdnů.

Před mateřskou pauzou pracovala jako operátorka. Po ní (jelikož měla děti 3 roky po sobě, trvala poměrně dlouho) se stala v pražském domě, ve kterém měla i byt, domovnicí. Jelikož se bála, že by na jejich samizdatovou činnost mohli přijít, neměla na zaměstnání moc vysoké nároky a byla s tímto spokojená.

Často chodila na demonstrace a byla nadšeným účastníkem Sametové revoluce. Na tu paní Spurná vzpomíná s obrovským nadšením. Byla neuvěřitelně ráda, že jí může být svědkem a málem nemohla uvěřit, že se něčeho takové vůbec dožila.

Po pádu komunistického režimu navíc pracovala 24 let pro týdeník Respekt jako asistentka redakce – při tom se setkala například i s Václavem Havlem nebo se slovenským politikem Jánem Langošem.

Už od mládí měla paní Spurná vřelý vztah ke sportu – na základní škole ji hodně bavil tělocvik, dělala gymnastiku, atletiku anebo třeba jógu. V dospělosti působila jako trenérka atletiky a dodnes chodí na závody dělat rozhodčího. Mezi její záliby určitě patří čtení a vždy byla velkým milovníkem hudby.

Paní Spurná je neuvěřitelně milá a hlavně čestná žena, která i v těžkých životních zůstala optimistická a pozitivní. Dnes je už trojnásobnou babičkou a přitom stále sportuje, zajímá se o kulturu i o politiku. O její počestné a svědomité povaze svědčí taky její životní motto – „Nežít ve lži“.